

ناوالنی اخلاق
و سیاست از راه دیگر

ماری دامولین

مدیر برنامه «اروپای گسترده»
شورای اروپایی روابط خارجی

الکسی ناوالنی مرده. معروف‌ترین زندانی سیاسی روسیه احتمالاً بیشتر از آنکه در کشور خودش محبوب باشد، در غرب شناخته شده بود؛ اما در سال‌های اخیر، جنبش او، جمع بزرگی از مردم را بسیج کرده بود تا علیه خواص حاکم اعتراض کنند، اغلب هم از روس‌های جوان که در سراسر کشور پخش بودند.

مرگ ناوالنی روسیه را نه از یک رهبر بالقوه برای آینده که از یک جایگزین اخلاقی محروم می‌کند. وقتی ناوالنی در سال ۲۰۲۱ به روسیه برگشت، می‌دانست که چه چیز در انتظار اوست: بازداشت، دادگاه و سال‌ها زندان، شاید بدون هیچ چشم‌اندازی از اینکه زمانی آزادی‌اش را دوباره به دست بیاورد.

انتخاب او یک انتخاب آگاهانه بود و چالشی بنیادین برای رژیم‌هایی که هرگز به او اجازه نمی‌داد یک سمت انتخابی را به دست بیاورد. با این حال او با برگشتن به روسیه، مشروعیتش را برای تعیین دستور کار سیاسی ابراز کرد، با مواجهه با رژیم نه در زمین سیاست که در زمین اخلاق. با این کار، او اصلی اساسی را رد کرد که سیستم روسیه بر پایه آن عمل می‌کند: افراد امنیت شخصی خود را بر حقوق سیاسی و استانداردهای اخلاقی اولویت می‌دهند.

آرمان او، مبارزه با فساد، همواره از خود ناوالنی محبوب‌تر بود. میزان حمایت از او، در سپتامبر ۲۰۲۰ در بالاترین نقطه‌اش در ۲۰ درصد قرار گرفت؛ درست بعد از اینکه مسموم شد، اما در طول سال‌ها، بیشتر روس‌ها مداوماً فعالیت‌های او را ناپسند می‌دیدند. این احتمالاً به خاطر موانعی بود که او در تلاش برای دسترسی به مخاطبان گسترده‌تر با آن‌ها مواجه شد و نیز به خاطر کارزارهای اطلاعاتی منفی در رسانه‌های روس؛ اما با به‌چالش کشیدن رژیم روسیه در عرصه اصول اخلاقی، او تصویر ناخوشایندی از مردم روسیه هم منتقل کرد: شجاع‌بودن در کشوری از سازگاری طلب‌های منفعل، تو رام‌محبوب نمی‌کند.

مرگ ناوالنی نشانه پایان دولتی با خود پوتین است که ناوالنی خود را درگیرش کرده بود. تلاش چهار سال پیش برای مسموم کردن او با پس‌زمینه اعتراضات در بلاروس رخ داد؛ در بلاروس با رژیمی که دولتی رژیم روسیه است. این تلاش نمایشگر چرخشی در مسیر سیاسی روسیه بود که دست کم گرفته شده بود. ده سال قبلش، این رژیم پس از اعتراضات به انتخابات دستکاری شده دوما به سمت محافظه‌کاری چرخید. چرخش روسیه در ۲۰۲۰ به سرکوب تلاشی برای خرد کردن هر نوع گفتمان جایگزین بود. مسموم کردن ناوالنی یکی از گام‌های این فرایند بود. گسترش دامنه قوانین مربوط به نیروهای خارجی و سرکوب مورخانی که در حال تحقیقات روی جرائم استالین بودند هم همین طور.

در سال ۲۰۲۱، رئیس‌جمهور جو بایدن هشدار داد که مرگ ناوالنی در زندان «پیامدهای ویران‌گری» خواهد داشت. هیچ تحقیقات مستقلی درباره شرایط و علل مرگ او در کار نخواهد بود اما انکارپذیر نیست که رژیم روسیه مسئولیت این اتفاق را بر دوش دارد. اینکه آیا این رژیم بابت این اتفاق مسئول و پاسخگو داشته خواهد شد یا نه، در ارزیابی مسکو از ثبات قدم غرب اهمیت کلیدی خواهد داشت.

سازمان ناوالنی، «بنیاد ضدفساد» در طول دو سال گذشته تا حد زیادی از بین رفته است، بعد از اینکه مقامات روسیه آن را در ژوئن ۲۰۲۱ یک «سازمان افراطی» اعلام کردند. تعدادی از حامیان او که در روسیه ماندند، بازداشت یا دادگاهی هستند اما این سازمان در تبعید دوباره ساخته شده است. همچنان باید دید این سازمان، بدون کاریمای شخصی بنیانگذارش، تا چقدر اثر خواهد داشت.

مرگ ناوالنی، پایانی نمادین است بر دورانی که در آن ابراز دیدگاه‌های مخالف در روسیه ممکن بود؛ اما او تنها کسی نبود که از این دفاع کند و

دیگر زندانیان سیاسی نباید فراموش شوند، شامل ولادیمیر کارامورزا، ایلیا یاشین و بسیاری دیگر که نام‌هایشان کمتر شناخته شده است. بحرمی رژیم روسیه و عزم برای سرکوب هر نوع مخالفت هم نباید دست کم گرفته شود.

نگاه
تحلیلیمسکو پیگیر برنامه ساخت
سلاح‌های جدید ضدماهواره‌ای است

پروژه فضایی - هسته‌های پوتین

ماهواره‌هایی که در فضا در مدار دور می‌زنند، برای کارکردهای روزمره زندگی روی زمین حیاتی هستند. داده‌هایی که از طریق ماهواره‌ها منتقل می‌شوند، پشتیبان موقعیت‌یابی‌ها، مسیریابی‌ها، زمان بندی‌ها و ارتباطاتی هستند که جامعه مدرن بر آن تکیه دارد؛ از تراکشن‌های مالی با مسیریابی‌های «سامانه موقعیت‌یابی جهانی» یا همان جی‌پی‌اس [Global Positioning System]. فراتر از این استفاده‌های غیرنظامی، سیستم‌های فضایی پشتیبان ارتباطات امن نظامی و دولتی، از قبیل ارتباطات اطلاعات، فرماندهی و کنترل، هشدارهای موشکی و ارتباطات دیگر هستند.

متعاقبش این است: دشمنی که بخواهد اخلاص جدی ایجاد کند ممکن است به دنبال هدف‌گیری ماهواره‌ها برود. ایست‌های نابودگر هنوز در جنگ به کار نرفته‌اند اما کشورهای مثل روسیه، هند، چین و ایالات متحده توانایی خود را برای به کارگیری چنین سلاح‌هایی با نابود کردن ماهواره‌های خود نشان داده‌اند. با افزایش اتکالی کشورها به فضا، توانایی قراردادن ماهواره‌های دیگر کشورها در معرض خطر، ظرفیتی مهم و نگران‌کننده است. به علاوه،

که در مدار زمین قرار می‌گیرد. این خبر باعث دغدغه‌هایی درباره قریب‌الوقوع بودن و میزان چنان تهدیدی شد که اگر چنین سلاحی به میدان بیاید، سلاح‌های ضدماهواره‌ای یا «ایست‌های» (ASAT) هسته‌های روسیه، مستقیماً هنجارهای رفتار مسئولانه در فضا را به چالش می‌کشد و خطری جدی برای ماهواره‌های همه کشورها پیش می‌آورد. چه با این قبیل سیستم‌ها و چه بدون آن‌ها، تهدیدات هسته‌ای و فضایی از سوی روسیه، نیازمند واکنشی محکم از سوی ایالات متحده و متحدان و شرکایش هستند.

داستان ایست چیست؟

سلاح‌های ضدماهواره‌ای تقریباً از همان زمانی که ماهواره‌ها بوده‌اند، وجود داشته‌اند. از آن برای نابود کردن ماهواره‌ها یا از کارانداختن آن‌ها استفاده می‌شود، یا با نابود کردن فیزیکی، از طریق زدن موشک یا یک ماهواره دیگر به ماهواره یا با حملات غیرفیزیکی، از قبیل پارازیت‌های الکترومغناطیسی، لیزرها یا حملات سایبری.

Atlantic Council

کلمنتاین جی استارلینگ

از مدیران اندیشکده شورای
آتلانتیک

مارک جی ماسا

از مدیران اندیشکده شورای
آتلانتیک

چشم‌انداز نبرد فضایی این هفته واشنگتن را در جنگ گرفت. کاخ سفید روز پنج‌شنبه تأیید کرد که روسیه در حال شکل‌دهی به یک ظرفیت ضدماهواره‌ای «نگران‌کننده» است. این به دنبال اظهارات رهبران کنگره و گزارش‌هایی بود که پس از آن رسید؛ حاکی از اینکه روسیه در حال کار روی یک سلاح ضدماهواره‌ای هسته‌ای است

هشدار کارشناسان اندیشکده شورای آتلانتیک درباره پیامدهای اعلام پروژه فضایی جدید روسیه

احتمال فاجعه فضایی

آیا این لحظه‌ای اسپانتوک است [ترکیب کلمات اسپوتنیک، فضاپیما مشهور شوروی با نوک، به معنای بمب اتم]. طبق گزارش‌ها روسیه در حال ساخت یک اسلحه ضدماهواره هسته‌ای است. این خبر چهارشنبه پس از آن اعلام شد که مایک ترنر، رئیس کمیته اطلاعات مجلس [ایالات متحده] بیانیه رمزآلود در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرد و از رئیس‌جمهور جو بایدن خواست اطلاعات مربوط به یک «تهدید جدی امنیت ملی» را از حالت محرمانه خارج کند. سنگوبی از کاخ سفید روز پنج‌شنبه گفت که این سیستم روسی که هنوز در مدار نیست، تهدید مستقیم «نابودی فیزیکی» روی زمین ندارد؛ اما، این موضوع نگرانی‌های تازه‌ای درباره این احتمال ایجاد کرده است که روسیه، ماهواره‌های کلیدی ایالات متحده را نابود کند و یک مسابقه تسلیحاتی در فضا راه بیفتد. کارشناسان شورای آتلانتیک، دیدگاه‌های خود را درباره این تحولات در میان گذاشته‌اند.

ایالات متحده باید نیروهای هسته‌ای و فضایی‌اش را به‌روز کند

رابرت ام سوفر

کارشناس مرکز راهبرد و امنیت اسکوکرافت در
اندیشکده شورای آتلانتیک

این گزارش اگر درست باشد، نباید برای دولت ایالات متحده غافلگیرکننده باشد؛ دولتی که حالا چند سالی است در حال رصد ظرفیت‌های ضدماهواره‌ای روسی و چینی بوده است، شامل لیزرهای پرقدرت مستقر در زمین یا فضا. ظاهراً وزارت دفاع، مسلح به این آگاهی، در حال اتخاذ تمهیدات مناسب برای مقابله با

این باشد که به‌روزرسانی نیروهای هسته‌ای و فضایی‌اش را ادامه دهد تا تضمین کند، هیچ ترکیبی از حرفان هرگز نخواهد توانست به یک حمله موفق خلع سلاح‌کننده علیه ایالات متحده فکر کند. این نشانه خوبی است که کنگره درباره این مسائل دغدغه دارد. در روند فصل جلسات استماع کنگره، این نهاد فرصتی برای درک واکنش ایالات متحده خواهد داشت.

سه دلیل احتمالی موضع‌گیری علنی ترنر

توماس اس واریک

از مدیران پروژه مرکز راهبرد و امنیت
اسکوکرافت در اندیشکده شورای آتلانتیک

درخواست رئیس کمیته اطلاعات مجلس برای خارج شدن اطلاعات مربوط به ظرفیت جدید روسی از حالت محرمانه، غافلگیرکننده بود؛ از آن‌جا که ترنر مشهور به جدی گرفتن امنیت ملی و حفاظت از منابع و روش‌های اطلاعاتی است. من فکر می‌کنم ترنر داشت سعی می‌کرد یک سه‌گانه را ببرد و حش هم هست که ببرد.

اول، دموکرات‌ها و جمهوری خواهان حوزه امنیت ملی ما هاست در تلاشند، کنگره را قانع کنند که یک اختیار قانونی کلیدی برای جمع‌آوری اطلاعات خارجی را تمدید کند، اجازه‌ای تحت بخش ۷۰۲ قانون نظارت اطلاعاتی خارجی یا فایزا (FISA) جان دربی و من [در مقاله‌ای در وبسایت هیل، بخش ۷۰۲ را به این صورت توصیف کردیم: «به‌موقع‌ترین، مؤثرترین و به‌صرفه‌ترین اختیار برای جمع‌آوری اطلاعات خارجی درباره تروریست‌ها، جاسوس‌ها، اسلحه‌فروش‌ها، نیروهای حمله سایبری و دولت‌مطلب‌هایی که تهدیدی برای ایالات متحده و متحدان ما دارند.» اصلاحات منطقی روی قانون فعلی، کاملاً موجه است، اما اتلاف بعدی از دموکرات‌های پیرو و جمهوری خواهان حامی